

**ΠΟΤΕ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΑΤΑΦΕΥΓΕΙ ΛΑΝΘΑΣΜΕΝΩΣ ΣΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ
ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 336 § 3 ΚΠολΔικ**

1. Στο σημείο αυτό της απόφασής του, το πρωτοδικείο διαπράττει σοβαρότατο σφάλμα στους αποδεικτικούς συλλογισμούς του. Συγκεκριμένως, καταφεύγει στο αποδεικτικό μέσο του δικαστικού τεκμηρίου εκ του άρθρου 336 § 3 ΚΠολΔικ, προκειμένου να καταλήξει στο (άγνωστο και) ζητούμενο : εάν δηλαδή εμείς είχαμε αναλάβει ΣΥΜΒΑΤΙΚΩΣ και την ίαση των εν λόγω νοσούντων δένδρων. Ως δικαστικά τεκμήρια κατά την εν λόγω διάταξη του ΚΠολΔικ, νοούνται τα λογικά συμπεράσματα τα οποία συνάγει το δικαστήριο, με λογικούς συλλογισμούς του, ξεκινώντας από κάποιο πραγματικό γεγονός, το οποίο έχει ήδη αποδειχθεί, πλην δεν αρκεί για να καταλήξει κανείς στο ζητούμενο συμπέρασμα¹. Εν προκειμένω, ΘΑ ΥΠΗΡΧΕ ΑΝΑΓΚΗ να καταφύγει το δικαστήριο στην συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, (δηλαδή να καταφύγει σε έμμεση απόδειξη²), εάν ΔΕΝ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΝ ΤΟ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΚΡΙΣΙΜΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΠΟ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ (λ.χ. έγγραφα), ΑΠΟ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΕΚΥΠΤΕ ΜΕ ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ³⁻⁴. Και

¹ ΑΠ 820/1973 ΝοΒ 1974,327.

² Ως έμμεση και δη δια δικαστικών τεκμηρίων, χαρακτηρίζεται η απόδειξη, όταν αποδεικνύεται μη ουσιώδες περιστατικό, από το οποίο ο δικαστής, με βάση τους κανόνες της λογικής και τα διδάγματα της κοινής πείρας, συνάγει συμπέρασμα (ακριβέστερα : αποδεικτικό πόρισμα) ως προς την ύπαρξη ή μη του αποδεικτέου γεγονότος (**Νικολόπουλος**, Το δίκαιο της αποδείξεως, έκδ. 2005, § 9 IV 1 σελ. 120. **Φραγκίστας/Φαλτσή**, Το δίκαιο της αποδείξεως, έκδ. 1985, σελ. 50. **Μπέης**, ΕρμΚΠολΔικ, υπό το άρθρο 336 σελ.1408).

³ Ως άμεση, χαρακτηρίζεται η απόδειξη, η οποία τείνει, κατά τρόπο άμεσο, δηλαδή χωρίς παρεμβολή συλλογισμών του δικαστή, στην διαπίστωση του αποδεικτέου γεγονότος (**Φραγκίστας/Φαλτσή**, ανωτ., σελ. 50. **Νικολόπουλος**, ανωτ., σελ. 120. **Μητσόπουλος**, ΠολΔικ, σελ. 46).

⁴ Βλ. για τις ανωτέρω αναπτύξεις, **Νικολόπουλο**, ανωτ, σελ. 119 επ.

πράγματι, από τα κείμενα των ως άνω εγγράφων, τα οποία είχα επικαλεσθεί και προσκομίσει πρωτοδίκως, ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΝ ΜΕ ΤΡΟΠΟ ΑΜΕΣΟ το ως άνω αποδεικτέο γεγονός, οπότε και ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΚΑΜΜΙΑ ΑΝΑΓΚΗ να προσφύγει το δικαστήριο σε έμμεσες αποδείξεις, προκειμένου να καταλήξει σε συμπέρασμα.

2. Για να κατανοήσει το δικαστήριό σας, το μέγεθος του σφάλματος της εκκαλουμένης, είναι πιστεύουμε, αρκούντως εμφαντικό και άκρως κατατοπιστικό το ακόλουθο παράδειγμα : Προκειμένου να καταλήξει κάποιος εάν κατά συγκεκριμένη στιγμή του εικοσιτετραώρου είναι ημέρα ή νύκτα, δεν αρκείται στο να παρατηρήσει εάν υπάρχει ή όχι ηλιακό φως, (δηλαδή δεν καταφεύγει σε άμεσο αποδεικτικό μέσο, από το οποίο προκύπτει αλάνθαστα το ζητούμενο), παρά συμβουλευεται το ωρολόγιό του, προκειμένου από τις ενδείξεις των δεικτών του, δηλαδή εάν αυτοί δεικνύουν ώρα ημέρας ή νυκτερινή, να συμπεράνει εμμέσως για το εάν κατά την δεδομένη στιγμή είναι ημέρα ή νύκτα. (Δηλαδή καταφεύγει άνευ λόγου σε έμμεση απόδειξη, η οποία μπορεί να είναι και λανθασμένη, στην περίπτωση κατά την οποία οι ενδείξεις του ωρολογίου είναι λανθασμένες, λ.χ. εξαιτίας εμπλοκής του μηχανισμού του) (!!!).